

Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 1526-ҳадис

1526 - وَعَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ: أَنَّ سَعِيدَ بْنَ رَيْدَ بْنِ عَمْرِو بْنِ ثَقَلَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ حَاصِمَتُهُ أَرْوَى
بِنْتُ أَوْسٍ إِلَى مَرْوَانَ بْنِ الْحَكَمِ، وَادَّعَتْ أَنَّهُ أَخْدَ شَيْئًا مِنْ أَرْضِهَا، فَقَالَ سَعِيدٌ: أَنَا كُنْتُ آخْدُ مِنْ
أَرْضِهَا شَيْئًا بَعْدَ الَّذِي سَمِعْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ! قَالَ: مَاذَا سَمِعْتَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «مَنْ أَخْدَ شَيْرًا مِنْ الْأَرْضِ
ظُلْمًا طُوقَهُ إِلَى سَبْعِ أَرْضِينَ» فَقَالَ لَهُ مَرْوَانُ: لَا أَسْأَلُكَ بِتِنَّةَ بَعْدَ هَذَا، فَقَالَ سَعِيدٌ: اللَّهُمَّ إِنْ كَانَتْ
كَاذِبَةً فَأَعْمِ بَصَرَهَا، وَاقْتُلْهَا فِي أَرْضِهَا. قَالَ: فَمَا مَاتَتْ حَتَّى ذَهَبَ بَصَرُهَا، وَبَيْنَمَا هِيَ تَمْشِي فِي
أَرْضِهَا إِذْ وَقَعَتْ فِي حُفْرَةِ فَمَاتَتْ. مُتَقَرَّبٌ عَلَيْهِ [خ 3198، م 1610/139].

وَفِي رِوَايَةِ لِمُسْلِمٍ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ زَيْدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ بْنِ عَمَّانَهُ، وَأَنَّهُ رَأَاهَا عَمْيَاءَ تَلْتَمِسُ الْجَذْرَ تَقُولُ:
أَصَابْتِنِي دَعْوَةُ سَعِيدٍ، وَأَهَا مَرَّتْ عَلَى بِغْرٍ فِي الدَّارِ الَّتِي حَاصِمَتُهُ فِيهَا، فَوَقَعَتْ فِيهَا، وَكَانَتْ قَبْرَهَا
. [م 1610/138]

1526. Урва ибн Зубайр розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Сайд ибн Зайд розияллоху анху билан Арво бинти Абс хусуматлашиб, Марвон ибн Ҳакам ҳузурига келишиди. У аёл еридан бир парчасини Сайд ибн Зайд олганини даъво қилди. Сайд: «Мен Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламдан бунинг ёмонлиги ҳақида эшитганимдан кейин ҳам еридан бир парча олармидим?» деганида, «Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламдан нима эшитгансан?» деди Марвон. Шунда Сайд: «Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: **«Кимки зулм билан ердан бир қаричига эга бўлиб олса, етти (қават) ерга ўралади»**, деганларини эшитганман», деди. Буни эшитган Марвон: «Бундан кейин сендан далил-исбот сўрамайман», деди.

Саид эса: «Аллоҳим, агар бу аёл ёлғончи бўлса, кўзини кўр қилиб, ўз ерида ўлдиргинг», деди. Айтишларича, бу аёлнинг кўзи ўлишидан олдин кўр бўлиб, ўз ерида кета туриб, бир чуқурга тушиб вафот этди.

Муттафақун алаих.

Имом Муслим Мухаммад ибн Зайд ибн Абдуллоҳ ибн Умардан шу маънода ривоят қилдилар. Унда: «Ўша аёлни кўзи кўр ҳолда кўрдилар, у деворларни ушлаб пайпаслаб юрарди. У: Менга Саъиднинг дуоси теккан”, дер эди. У хусуматлашга ўша ҳовлисидаги қудуқ ёнидан ўта туриб, унга қулади. Ўша қудуқ унга қабр бўлди», дейилган.

Манба: hadis.islom.uz

